

at tage vare paa, som ikke har saa lidt Betydning. Hvad Fartplanerne angaar, har jeg set, at der paa enkelte Steder, siden vi have faaet den jydsk Vestbane og Sydbanen aabnet, sler saadanne Afbrudelser i den regelmæssige Fart ad Jernbanen, at jeg ikke kan indse Rigtigheden af de Fartplaner, som nu for Tiden gjælde. Jeg skal i saa Henseende minde om den Fartplan, som er gjældende imellem Skive og Viborg. Man har der ligesom sat Extratoge i Gang for at kunne besørge Farten imellem disse to Kjøbstæder, der ikke ved Fartplanen staa i regelmæssig Forbindelse med de øvrige Strækninger af den jydsk Bane. Jeg har tænkt meget over den besynderlige Fartplan, som gjælder imellem disse to Kjøbstæder, men jeg har ikke kunnet udgrunde, hvad der er Aarsagen til, at man, naar man reiser enten imod Ost eller imod Vest paa Iverbanen imellem Holstebro og Langaa, ofte bliver stoppet enten i Skive eller Viborg; og ikke kan komme videre. Jeg paastjønner den Forandring, som nylig er flet derved, at man har sat et Extratog mere, end man oprindeligt havde tænkt, i Gang imellem Ringkjøbing og Lunderkø; jeg tror, at der er stor Trang dertil, men jeg tror ved Siden deraf, at den Trafik, som finder Sted paa den jydsk Vest- og Sydbane, vil gjøre det nødvendigt, at man maa have fire Løg daglig ligesaa vel paa Vest- og Sydbanen som paa Ostbanen, thi saaledes som Trafikken har udviklet sig, forekommer det mig, at den i Almindelighed er lige saa stor paa Vestbanen som paa Ostbanen

Formanden (Krabbe): Disse Spørgsmaal om Fartplanen høre egentlig ikke herhen. Det erede Medlem har vel nogen Anledning til at berøre dem, men han vil være enig med mig i, at de egentlig ikke henhøre under denne Sag.

J. Madsen: Jeg skal dertil kun sige, at jeg er gaaet ud fra det, som staa i Landstingets Udvalgs Betænkning; jeg tror ogsaa, det staa i en Slags Forbindelse med det Spørgsmaal, om man skal tage Regjeringens oprindelige Forslag og maaske ændre det, eller om man skal tage det Forslag, som er kommet fra Landstinget. Det er i Henhold til Bedømmelsen af denne Spørgsmaal, at jeg har omtalt Fartplanen, og det Samme gjælder om de Løstbestemmelser, som staa i Landstingets Betænkning. Jeg har aldrig kunnet finde, at den Forskjel, som man har gjort i Løstbestemmelserne imellem Reiser paa under 10 Mil og Reiser paa 20 Mil, var begrundet; men saa længe den nuværende Bestemmelse gjælder, at Administrationen skal fastsætte baade Fartplanen, Løstbestemmelserne og Lønningerne, er det naturligt, at man maa finde sig deri, og naar denne Bestemmelser Gylbigheid udfraettes til 1878, er det klart, at det ogsaa vil trække længere ud,

inden man kan faae de Mangler rettebe, som maatte være tilføede. Jeg er derfor i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at lægge det Forslag, som oprindeligt fremkom fra Regjeringen, tilføede og tage det Forslag, som er fremkommet efter Behandlingen i det andet Thing. Det Samme gjælder ogsaa om Lønningsbestemmelserne. Det har forekommet mig, at Direktøren for de danske Statsbaner bliver lønnet altfor rigelig, idet man vedbliver at fastholde den Bestemmelse, at han foruden 6,000 Kr. skal have Halvdel af Nettoindtægten af en Banenimil. Efter som Trafikken tager til, og Nettoindtægten stiger, stiger ogsaa Direktørens Lønning i en meget betydelig Grad; men ved Siden deraf maa jeg ogsaa formene, at de, der ere ansatte ved Statsbanerne med de laveste Lønninger, i det Hele taget blive uforholdsmæssigt lavt lønede. I Henseende til den Lønningsforbedring, som man har tilstaaet dem i det foregaaende Finantsaar, og som man ogsaa har ment burde tilfalde dem i indeværende Finantsaar, tror jeg ikke at feile, naar jeg siger, at Bestemmelserne fra Regjeringens Side om, hvorvidt dette Tillæg skalde gives eller ikke, vistnok stod ubesvaret hen indtil omtrent midt i September Maaned. Efter den Tid blev der vistnok, saavidt jeg veed, udbetalt dem de Lønningsstillæg, som have været givne i det foregaaende Aar; men fra disse Lønningsstillæg ere vistnok Ledvogterne undtagne. Naaget man nu, som det blev sagt af det erede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen), kan sige, at de have en Del af deres Lønning i Naturalier, tror jeg dog, at den overveiende Del er i Penge, og da baade Manden og Konen skulle udføre Tjenesten som Ledvogter, og tilbels arbejde en Del ved Banen, tror jeg, at deres Lønning endogfaa ikke er større end de leiede Arbejderes; men det tror jeg er at gaa dem temmelig nær, især naar de ikke skulle have nogen Andel i Tillæget. Jeg vil derfor henstille til den meget erede Inderrigsminister, om han ikke finder sig foranlediget til ogsaa at gjøre Ledvogterne delagtig i disse Lønningsstillæg, og i Betragtning af det Øvrige, som jeg har fremført, vil jeg henstille til Forsamlingen, hvorvidt man skal tage imod det Forslag, som er kommet fra det andet Thing, eller gaa tilbage til Regjeringens oprindelige Forslag med mulige Ændringer. Dermed skal jeg overlade Sagen til fremtidig Behandling.

Winther: Det er bekendt nok, at der, da vi skalde begynde Driften af de jydsk-synske Jernbaner, hævdede sig mange Stemmer for, at Staten selv ikke skalde drive dem, og det blev tillige omtalt, at man kunde give dem i Forpagtning til Private. I midlertid have vi nu set, hvorledes Forholdet har udviklet sig i en længere Narrætte, og jeg maa sige, at det, naaget jeg troede, at de Grunde, der bleve fremførte fra anden Side, ikke lidet vare værd at lægge Mærke til, dog nu har vi set sig, at vi have staaet os ganske godt ved den